

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"Az Evangélium Istennek hatalma" (Róma 1:16)

"HOL VAN A TE ISTENED?"

Ez a mondás az istentelen emberek gúnyos kérdése. Ez is bent van a Bibliában. Sok korabeli Istent nem félt embertől hallotta ezt a fennhéjázó kérdést az Úrban nagyon bízó zsoltár-költő. A 42. zsoltár olvasása közben érezzük, hogy írójának, az Úr szolgájának sok bánatalma és fájdalom volt élete folyamán s keservét

növelte az istentelen izráelita honfitársak kárörvendező kérdése.

I.

KIT OKOLUNK?

A zsoltáros sok bajt látott. A bajokról ellenfelei is tudtak. "Hol van a te Istened," — kérdezték. Ez a kérdés ravasz volt. Úgy lehetett magyarázni és indokolni, amint akarták. Mondhatta a kérdező: "Én nem Isten jelenlétében, hanem a zsoltáriró igazi Istenfélelmében kételkedem." Az ilyen ál-hívó mentegetőzés azt jelenthette, hogy a kérdező és mentegetődző szerint a zsoltár költője megérdemelten szenvedett bajt és veszedelmet: az Úr nem volt vele és büntette. Ha vele lett volna, akkor megóvta volna a nyomorúságtól.

Az is lehet azonban, hogy a gúnyos kérdés alapja és oka a kérdezők hitetlensége volt. Nem hittek az Úrban és lám, nekik nem volt annyi bajuk. Ha van Istened, miért nem segít?

Az évforduló a föld északi féltekén a hideg évszakba esik. Az ember beszorul a meleg szobába s bentről figyeli a zimankós időt, a jéggel bevont fákat és a hóval takart utakat. Az újságok rossz híreket hoznak. A televízió drámai módon vetíti elénk a világ bajait és szörnyűségeit.

Észak Írországbán katolikus és protestáns "keresztények" pusztítják egymás házát és ölik egymást. Közelkeleten újabb Izráel—Arab összecsapás lehetősége fenyeget. Mi lesz a kihatása az összecsapásnak a nagy nemzetek hadi készenlétére és egymás ellen való szembenállására? Ki tudhatja?

Vietnámban kisebb mértékben ugyan, de még mindig kegyetlenül dúl a küzdelem. Ez már nem olyan "harc", amit a hazafias írárok ország nemzet védő vitézségnek dicsőítenek. Ez a "harc" az emberi vadság dobzódása, ahol nincs katona, nincs vitéz, nincs civil, csak öldöklő és öldöklött van. Férfi, nő, gyermek és öreg vagy öl, vagy hal.

Amint a vietnámi öldöklés kezd alábbhagyni, egyszerre újabb ellenségeskedés kezdetét jelentik a híradó közegek. India és Pakisztán között kitört a háború és a halál angyalai gazdagon aratnak.

Az emberek legnagyobb része eddig csak hallott, vagy olvasott a háború rémségeiről. A modern technika a televízió útján lakószobánkba hozza a szörnyű látványosságokat. Az egyik televíziós híradás bemutató egy pakisztáni jelenetet, amikor 5—6 halott kisgyermeket helyeztek el egy sírnak nem nevezhető gödörbe, mezítelenül és félmeztelen, koporsó nélkül. Elég szívbemarkoló volt ez a "temetési" látvány. De amikor a televíziós felvevő gép egyik fiatal anya arcát közvetítette, akkor már elfordítottam a fejem. A fiatal nő arcán torz mosoly volt. Ez a fiatal anya megőrült!

A babilóniaiak és a többiek, sok-sok évszázaddal ezelőtt kardéltre hányták a kisdedeket, Heródes is leölette a bethlehemi gyermekeket. Ez régen volt, gondoltam. És most az 1970-es években az egész világ láthatja, hogy az emberiség nem sokat változott. A 20. század dicsőségére

Nem kell félnem

*Kivettél a szellemi nyomorból
S felette nagy dolog lett velem.
Ne emlékezz hajdani koromról,
Hisz' még ma is a könnyet nyelem.*

*Lelkem néha roskadásig telve,
Alig bírom áldott tüzedet.
Nem alkalmas a beszélők nyelve
elmondani mi az üzenet.*

*Új élmények naponta emelnek.
Szövődik az életem Vele!
Hála! Áldás! — minden jövételnek,
Ami onnan felülről ered!*

*Kiemeltél! Vajon miért tetted?
De már néha megtapasztalom.
A jövőtől a szívem nem retteg,
Az időm sem hever parlagon.*

*Hogy lehetnék méltó, s hálás érte?
A nagy élet küszöbén vagyok ...
Lényemet szent kezéd lemérte
S kézenfognak már az angyalok*

*Romlott, hamis, gyáva hajlamokból
Kigyógyított áldott gyógyszered!
Nem kell félnem többé már azoktól,
Minden dolgom Tőled ered.*

Belényesi István

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla., 32905

Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI

609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919) 398-4646

Second Class Postage Paid at Melbourne,
Fla. and additional mailing office.

Subscription fee: \$5.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:

Mrs. Jack Steg

321 Wilbur Court, Palm Bay, Fla. 32905

Tel. 305-723-1397

FONTOS: Címváltozást, kérjük,
jelentsék Mrs. Jack Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje minden hónap negye-
dike és huszadika. A negyedikén pos-
tázott kézirat a következő hónap else-
jén, a huszadikán postázott kézirat a
következő hónap tizenötödikén jelenik
meg. Sürgős hírek a lap megjelenése
előtt 10 nappal beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Oh. 44102

már nem is nagyon "temetik" az ál-
dozatokat: gödörbe helyezik.

*Babilonia! Heródesek! Az 1972. év
emberei nem vádolhatnak emberte-
lenséggel! Babilonia! Heródesek! A
mai ember keze épp olyan véres,
mint a tietek volt!*

A hitetlen, vádoló kérdés ott set-
tenkedik agyunk mélyén: "*Hol van
a te Istened?*"

II.

OKOLHATJUK-E ISTENT?

Hogyan engedheti Isten, hogy ez a
sok baj, vész, veszedelem érje az em-
bert? Cikkünk címének, a kérdésnek
ez egy változata. Nem kell vissza-
nyúlnunk a múlt századok emberte-
lenségeibe, nem kell messze keletre
mennünk a szörnyű példákért. Mind-
az a sok rémség itt van a mi időnk-
ben, körülöttünk. Szabad-e mind-
ezekért Istent okolni? Amikor a világ
Istent okolja, akkor az embertelen-
séget istentelenségével növeli. Há-
rom kérdés merül fel ennél a pontnál.

1. Lehet-e Isten jóságát, türelmét
és gondviselését a mi rövid földi éle-
tünk minőségével és eseményeivel
mérni? Isten a Teremtő, a szellemi
és anyagi világ Ura, nem mérhető
fel a mi emberi és emberek által
megrontott életünk minőségével. Ki

okolhatja Istent, aki kiadta parancs-
ban: "Ne ölj!" — ha az emberek
mégis ölnek? A föld és az földi élet
Isten teremtett világának egy pará-
nyi része. Lehet-e erről a parányi
részről következtetni a Teremtő cél-
jaira? Az életünk csak egy pillanat
az idő végtelenjében. A "végtelen"
életre nézve Istennek igen nagy ígé-
retei vannak.

A hitetlenkedők kérdése nem csak
hitetlen, hanem *oktalan*.

2. Helyén való itt egy másik kér-
dés. Nem sokasítottuk-e magunk
is embertársaink nyomorúságát és
szenvetését? Nem vagyun-e mi ma-
gunk is bajkozók és bajkeverők?
Hogyan védekezhetünk *mi* az ellen a
tétel ellen, amit így olvasunk: "*Aki
gyűlöli az ő atyjafiát, mind ember-
gyilkos az.*" (János I. 3:15.) Vagy a
fegyvernemben látjuk a különbséget?
Igaz-e, hogy más a gyilkos kard és
más egyik-másik modern gyülekezeti
tag gyűlölete? Isten is kérdezheti tő-
lünk: *hol van a te atyádfia?* Ezek a
kérdések gondolkodásra és alázatra
késztetnek. Elég a gyűlölet és már
"gyilkosok" vagyunk, elég a nem tö-
rődömség és már súlyos, fájdalmas
bajok okozói lehetünk. Elég, ha ösz-
szeszerítjük markunkat és már vala-
ki éhezni fog. Elég, ha megkeményít-
jük szívünket és már nem érezzük
embertársaink fájdalmát és a köny-
nyek letörületlenek maradnak.

3. Ha bajt *nem okozunk*, jelentke-
zik a harmadik kérdés: *mi jót tet-
tünk?* Mulasztással, tétlenséggel ép-
pen annyi kárt, fájdalmat és nyomor-
úságot okozhatunk, mint rossz tet-
tekkkel. *Isten pedig a jótétemények
gyakorlására hívott.* Rajtunk keresz-
tül kíván békét és áldást adni e vi-
lágnak.

Mi jót fogunk tenni ebben az év-
ben? Az emberiségnek szüksége van
az Istenben hívők szívére és szolgál-
latára. Nekünk, krisztusiaknak szük-
ségünk van lelki gyümölcsökre, hogy
ezeket felajánljuk Istennek hálaadá-
sul azért, hogy sok veszély között
megtartott és megáldott.

"*Hol van a te Istened?*" — kérdezi
a világ. Mi pedig örömmel válaszol-
juk: "*A mi Istenuink velünk van!*"

U. B.

A BIBLIA

AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEIRŐL ÍRT KÖNYV CSELEKEDETEINEK IDŐRENDJE

K.u. 33. Krisztus feltámadása, a
Szentlélek kitöltetése.

K. u. 33—35. Péter és János meggyó-
gyítják a béna embert, és börtön-
be kerülnek; diakónusok válasza-
tása; Istvánt megkövezik.

K. u. 36—39. Pál három évig Damas-
kusban prédikál és Arábiában
tartózkodik.

K. u. 39. Pál elmenekül Damaskus-
ból s Jeruzsálembe megy megte-
rése után először, majd 15 napi
tartózkodás után Tárzusba távo-
zik.

K. u. 40—43. Pál Szíriában és Ciliciá-
ban hirdeti az Evangéliumot;
Barnabás közbenjárására Antio-
chiába megy.

K. u. 44. Pál egy egész évig együtt
szolgál Barnabással Antiochiá-
ban; Jakabot, János testvérét
megölik; Pétert újból börtönbe
vetik.

K. u. 46. Pál másodszor megy Jeru-
zsálembe; visszatér Antiochiába
és Barnabással és János-Márkkal
első misszióútjára megy.

K. u. 46—47. Pál a két éves misszió
út után visszatér Antiochiába, s
kb. két évig Antiochiában és kör-
nyékén prédikál.

K. u. 50. A jeruzsálemi konferencia.
Pál Antiochiába viszi a konferen-
cia határozatát; Pál vélemény-
különbsége Barnabással.

K. u. 51—54. Pál második misszió-
útja.

K. u. 54—58. Pál harmadik misszió-
útja.

K. u. 58, v. 59. Pált letartóztatják Je-
ruszálemben.

K. u. 59—61. Pál Cézareában két
évig raboskodik.

K. u. 62—64. Pál Rómában.

Istennek két otthona van. Az egyik
a mennyekben, a másik pedig a sze-
líd hálás szívekben.

(Izaak Walton)

AZ ELEVEN SZENTIGE

“Az Isten beszéde élő és ható. Élesebb minden kétélű fegyvernél és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és velőknek megoszlásáig és megítéli a szív gondolatait és érzületeit!” (Zsid. 4:12.)

Isten szent Igéje e helyen önmagáról beszél. Önmagunkról beszélni nem könnyű dolog. Amikor Keresztelő János a pusztaiban fellépett, Jeruzsálem városa küldöttséget mentesztett hozzá. Vallatóra fogták és végül egy kérdést szegeztek neki: *“Mit mondasz magad felől?”* János megadta rá a helyes választ és ez említésre méltó, mert az, hogy valaki önmagáról helyes véleményt tudjon mondani, a ritka esetek közé tartozik. Amit a Szentírás önmagáról kijelent, minden vonatkozásban helyes, tárgyilagos és helytálló. Ilyen helytálló például az a kijelentése, hogy az *Isten beszéde élő és ható*. Amikor ezt megírták, a szent iratok gyűjteménye kb. 1500 éves volt. Azóta közel 2000 esztendő telt el és a Szentírás még mindig él, sőt, elevenebb, mint valaha.

Ez a tény csodaszámba megy, tekintve, hogy a Bibliának az idők folyamán temérdek sok ellensége támadt, akik minden áron megakarták semmisíteni. Tűzzel-vassal rontottak neki, ezt a kifejezést nemcsak képletesen, hanem szó szerint is értve, amennyiben volt idő, amikor a Bibliát máglyán égettek el és vasláncra vertek. Az ördög az egész fegyvertárárt mozgósította ellene, a brutális aljasságoktól a maró gúnyig. De a sok ellensége mind elnémult azóta és javarészt feledésbe merült, a Szentírás szava pedig hangzik mind a mai napig és mind messzibbre. Voltaire, a francia költő és filozófus annak idején azt mondta, hogy száz év múlva nem lesz olyan buta ember, aki Bibliát fog olvasni. Azóta 200 év telt el, azzal a különbséggel, hogy Voltaire óta, ezernél több nyelvre fordították le és sok millióval több ember olvassa e csodálatos könyvet.

Volt olyan idő, — a történelem távlatából nézve, nem is olyan régen —, amikor valóságos irtóháborút viseltek ellene. Aki a Szentírást olvasta, börtönbe került és némely esetben az életével lakolt. De az ádáz ellenség minden agyarkodása célt tévesztett, sőt, ellenhatást váltott ki.

Olyan volt, mintha valaki egy olvasztókemence tüzeit levegőfújtatással akarná eloltani — a kemence annál jobban izzik tőle.

A Szentírás sorsa a történelem folyamán némileg hasonlít Krisztus Urunk szenvedése és feltámadása történetéhez. — Hányszor fogták már perbe különböző fórumok a Bibliát! Hányszor vonultattak fel ellene hamis tanúkat, hányszor ítélték halálra és feszítették keresztre! Hányszor temették el és zárták le a sírját az áltudomány pecsétjével! De a hamis írástudók és farizeusok csodálkozására a Biblia harmadnapra újból és újból feltámadt és folytatta diadalútját az emberek szívében.

Ennyit a Szentírás sorsáról az idők folyamán. Ezt tudni lényeges, de ennél fontosabb, hogy az Isten beszéde jelentőségét megfontoljuk és megiszíveljük. A szent Ige élőnek és hatónak nevezi magát és ez nemcsak azt jelenti, hogy létezik, hanem azt is, hogy életerőt rejt magában. A holt anyagnak is ősi múltja van (a tudomány évezredekéről és évmilliókról beszél), a szerves élet azonban egészen más valami, mert él és életet fakaszt. A Szentírás is ilyen: ahova eljut, élet támad és ohava behatol, élet fakad. Minden életmegnyilvánulás azonban két dolgon múlik: az életcsíráját magában rejtő magon és azon, hogy az élet magva megfelelő talajra találjon. Ez áll a Szentírással nézve is. Csak abban a szívben fakaszt új életet, amelybe behatolhat.

Egy könnyelmű életű király egyszer odaszólt az udvari lelkészéhez: *“Hallja kérem, a múltkor a prédikációjában ugyancsak nagyot suhintott a bundámra!”* — *“Ezt nagyon sajnálom”* — válaszolta a pap. — *“No, nem tesz semmit”* — nyugtatta meg a király —, *“hisz ez a maga kötelessége, ezért fizetik.”* — *“Felséges uram félreért”* — mondotta erre az udvari lelkész —, *“én azt sajnálom nagyon, hogy csak a bundáját találta el. Én ugyanis a szívére céloztam!”*

Valahányszor a Szentírást olvasuk, ez kétféle jelenthet számunkra: a lelki kincsek tárházát, amellyel Isten megkínál, vagy csak egy néhány millió betű halmazát, melyen a szemünk végig fut. Az Isten beszédének átütő ereje azon múlik, hogy az legyen!

énünk benső világába mennyire hatolhat be. Mert minden ember énje két részből áll: az elme külterülete és a szív benseje. Az elme regisztrálja a tényeket, a szív magába fogadja azokat. A bibliaolvasás áldása azzal függ össze, hogy minek tekintjük: *irodalmi terméknek, vagy Isten üzenetének*. Irodalmi terméknek, mellyel *mi* foglalkozunk, vagy Isten üzenetének, mely *velünk* foglalkozik. Aki a Biblia lapjait kritikus szemmel forgatja, itt-ott látszólagos hibákra fog bukkani; de aki őszinte szándékkal és alázatos szívvel olvassa, a Szentírás tükrében a saját hibáit fogja felfedezni. Mind a két magatartásban szerepe van a kritikának. Vagy *mi* gyakoroljuk a Bibliával szemben, vagy pedig engedjük, hogy Isten szava gyakorolja *rajtunk*.

Afrika bensejében élt egy néger törzs, melynek egy asszony volt a törzsfőnöknője. Az egész törzs hódolattal vette körül és egyre-másra hangoztatta, hogy ő milyen szép és bájos kinézésű. Ezt nagyon élvezte, — mindaddig, míg egy arra járó európai kereskedőtől tükröt vett és életében először a tükörben meglátta magát. Amikor felfedezte, hogy semmivel sem szebb a társainál, dühösen a földhöz vágta a tükröt. A tükröt okolta a kinézéséért. Így tesz némely ember a Bibliával. Az iránta viselt ellen-szenv leggyakoribb oka az, hogy leszedi róla az álarcot és hogy feltárja a bűnös voltát.

Befejezésül vegyük figyelembe az áldásos bibliaolvasásnak egyik fontos tényezőjét. A Szentírás bizonyos tekintetben egy tankönyv, melynek tanítómestere a Szentlélek. A tankönyv egymaga, tanító nélkül nem sokat ér; eredményes tanuláshoz mind a kettőre szükség van. Biblia nélkül képtelenek vagyunk tanulni, Szentlélek nélkül képtelenek vagyunk a Szentírás tananyagát megérteni. Erre vonatkozik Krisztus Urunk ígérete: Az Igazság Lelke majd elvezet titeket minden igazságra! (Ján. 16:13.) Kérjük ezért, valahányszor Bibliát olvasunk a Szentlélek vezető, oktató és inspiráló segítségét. Nélküle a Biblia a klasszikus irodalomnak csak egyik remekműve, de a Szentlélek segítségével ebből a csodálatos könyvből Istennek személyesen hozzánk intézett üzenete lesz. Adja az Úr, hogy így
Lant E.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: SZERENCZY JÓZSEFNÉ

Női konf. elnök: Petre Gáborné
Alelnök: Attila Tivadarné
Pénztáros: Kish Ernőné
Jegyző: Forrás Edéné

„... példát adtam nektek ...”

Ján. 13:15.

Az Úr Jézusról jegyzi fel János apostol a 13. rész 1. versében „... szeretete az övéit e világon...” s ezzel a hangsúllyal fejezi be, „...mindvégig szeretete őket.” Ebből az egyedülálló isteni szeretetből eredt az alázat szolgálata, amit gyakorlatilag elvégzett Jézus, mikor megmosta tanítványainak lábait.

Jézus ezután megkérdezi övéit: „Értitek-e mit cselekedtem veletek?” Nem mindnyájan értették meg, hiszen Péter először szabadkozott, majd többet is kívánt a szolgálatból, mint amennyit a Mester szánt neki. Jézus szeretet szolgálata nem elmélet, hanem tény volt, megalázkodó, különbséget nem tévő szeretet. „Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt...” — írja János ap. a 13:11. versben, de Jézusnál az elvégzett szolgálatnál megkülönböztetés nem volt.

„Értitek-e mit cselekedtem veletek?” — Jézus maga adja meg a választ — „Mert példát adtam nektek...” A példa a legjobb nevelő eszköz, vallják a pedagógusok és ha vissza-vissza pillantunk saját életünkbe, mindenki találhat egy-egy példát, ami személyes vagy keresztényi életére felejtethetetlen marad, s arra visszaemlékezni ma is öröm.

Én is emlékezem, az én első lelkipásztorom példájára. Ma is hálás szívvel gondolok rá, akinek gyermekkorom óta figyelme kiterjedt énfelem a lelkieken túl személyes életemre is. Leányaival egy iskolába jártam s amikor a lelkipásztor testvér a tanári-karnál rendszeresen érdeklődött gyermekei tanulmányi-eredményei iránt, abból én sem maradtam ki sohasem.

Serdülő leány lehettem, mikor felűnt nekem és észrevettem, hogy az imaházban — főleg vasárnaponként — fiatal lányok a divatbajótt szebbnél-szebb selyemruhában jelennek meg. A lelkipásztorom leányain soha nem láttam csak egyszerű vászon (gyapot) ruhát. Gondolkoz-

tam... jómódúak, miért nincs hát a prédikátor leányainak is selyemruhája? Nem találtam feleletet magamnak. Összegyűjtöttem minden bátorságom, és egy alkalommal megkérdeztem. — Miért járnak G... bácsi leányai mindig csak egyszerű vászonruhában? — „Azért gyermekem, mert az én gyermekeimnek jó példát kell mutatni a hívő leányok és nők-höz illő öltözködésben is!” — volt a válasza. Ehhez a példaadáshoz kellett lemondás, alázat és önmegtagadás a szülők részéről; a gyermekek részéről pedig engedelmesség. Ez a testvér így értelmezte a példaadást.

Ez a pásztor, örködött a juhait fellett. Egyik *vasárnap* — édesapám engedelmeivel — egyik leánytestvéremmel fővárosunk egy másik gyülekezetébe mentünk el a szokásos ifjúsági-estre „szavalni”. Pontos időben haza is értünk. *Hétfőn* kora reggel 7 órakor erős kopogás hallatszott házunk kapuján. Lelkipásztorom volt. Mielőtt még az iskolába elindulhattam volna, felelnem kellett a kérdésre: Hol voltál gyermekem tegnap? Üres volt a helyed! — Nem kellett több feddő szó, mindent megértettem.

Elmúltak hosszú évek... egymástól messzire kerültünk, majd dúlt a háború vihara felettünk... koporsó mellett álltam két gyermekemmel... akkor lelkipásztor nélkül. Hónapok múlva, mikor elhát a fegyverek zaja... újra erős kopogás hangzott házunk ajtaján. Hajlott testtel, bottal kezében élettársával együtt, több órai gyaloglás után jött el régi lelkipásztorom. Csodálkozva fejeztem ki meglepetésem: Hogyan tudtátok ezt a hosszú gyalogutat megtenni gyenge erőttökkel? — Eljöttünk veled imádkozni, mert te a mienk vagy! — Nem számított a távolság, a bombáktól szétvert járhatatlan utak, ő ment vigasztalni és együtt imádkozni a megszorodott szívűekkel.

Az anyáknak egész élete szolgálat,

de igen fontos szerepe van az otthonban és a gyülekezetben a jó példaadásnak. „A jó példa követésre méltó” — mondja a szálló ige, de mindenben *jó példával csak a Mester járt előttünk*. Ő szeretett, megbocsátott, engedelmes és alázatos volt. Ő legyen előttünk a mintakép, ha őt követjük csak úgy lehetünk mi is példaadó gyermekei az Úrnak.

Sz. J.-né

SZABADÍTÓ ATYÁNK

„Mi Atyánk!... és szabadíts meg minket a gonosztól!” A biblia a gonosz alatt a rosszat, az Isten ellenezet érti, ami ellenkezik Isten törvényével és kinyilatkoztatásával. Hamar rájövünk arra, hogy itt Jézus a Sátánra gondolt. Észre vesszük, hogy az *Úri ima nemcsak ima, hanem lelki vezetés*. Vezetés a Sátán rabságából a lélek szabadsága felé. Jézus tudta, hogy olyan helyen élünk, ahol az ő segítségére szükségünk van, mert a Sátánnal még számolnunk kell. Pál apostol azt mondja: „De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével és engem rabul ad a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban” (Róm. 7:23). Mint Elizeust és szolgáját, minket is két sereg vesz körül. Elizeus látta a mennyei seregeket és ujjongott, a szolga ellenben csak az ellenséget látta és félt (2 Kir. 6:14).

A gonosztól való szabadítást kétszer említi Jézus. A Mi Atyánkban és a főpapi imában. Az Úri imában mi kérünk segítséget a gonosz ellen, a főpapi imában Jézus kéri az Atyát, hogy óvja meg gyermekeit tőle. Jézus mikor azt mondta a kereszten: „Elvégeztetett”, győzött Sátán, a gonosz felett. Ezért kérhetünk mi is bátran segítséget Tőle!

Ennek tudatában írta Pál apostol Timótheusnak: „És megszabadít engem az Úr minden gonosz cselekedettől és megtart az ő mennyei országára, akinek dicsőség örökkön örökké! Ámen.” (Tim. 4:18.)

Szabadi Gusztáv

Ha a dollár értékének a megbecsülésére akarod tanítani gyermeked, jó lesz, ha sietsz. Infláció is van.

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

SAO PAULO, BRAZÍLIA

Örömmel közlünk jó hírt a Sao Paulo-i munkamezőről.

Október 2—3 között evangélizáló estéket tartottunk. Több vendégünk hallhatta az Evangéliumot. Egy ifjú azóta rendszeresen jár a gyülekezeti órákra s komolyan érdeklődik az igazság iránt.

Október 17-én ünnepelte a gyülekezet az imaház 33 éves fennállását. Hálaadó Istentisztelet keretében emlékeztünk meg Istenünk jóságáról és kegyelméről.

Október 23-án gyülekezetünk nőegylete rendezett ünnepélyt, amikor egy kínai misszionárius szólt az Úr üzenetét portugál nyelven.

November 6-án a gyülekezet Leányköre rendezett ünnepélyt. Az ünnepély után kiállították szép kézimunkáikat s azokat elárusították. A befolyt összeget jótékonyági célra fordították.

November 13—15 között gyülekezetünkben 9 ifjú ellátogatott egy 250—300 kilométer távolságra levő városba, ahol meglátogatták az ottani baptista gyülekezetet és árvaházat. Magukkal vitték hangszereiket és szóban, valamint énekekben hirdették az evangéliumot az ottani testvérek örömeire.

November 27-én egybekelési ünnepély volt gyülekezetünkben, amikor ifjú testvéreink: Jose Carlos De Souza és Maria Helena De Almeida léptek házasságra. Az ifjú pár az első számú misszióállomáshoz tartozik. Az egybekelési szertartást alulírott vezette.

Amerikai testvéreinkre az Úr áldását kívánja, Nagy István

San Antonio, Texas. (BP) A déli baptisták az 1971. évben előreláthatólag nagy számú aláírástól számolhatnak be. A szövetség tagjai között szereplő 34.000 gyülekezet közül 26.000 gyülekezet tett jelentést s erre a jelentésre támaszkodva úgy látják, hogy az 1971. évi aláírástól száma elfogja érni a 412.600-es számot. Ez lesz a második legnagyobb szám, amit eddig jelentettek. A rekord szám 429.063 volt 1959-ben.

Magyar Evangéliumi Iratmisszió Stuttgartban

A "Vetés és Aratás" című folyóirat szerkesztőségében jártam az elmúlt októberben, Stuttgartban.

Hálás érzés hatott át, amint láthattam, hogy az a szolgálat, amit Ungár Aladár tv. elkezdett az folytatódik. Ő mintha most is élne, és mintha most is ott szorgoskodna a magyar nyelvű füzetek és könyvek között.

Igét fejtegető és Igével kapcsolatos magyar nyelvű füzetek és könyvek egymás után érkeznek a nyomdából.

Kovács Árpád tv. — Ungár tv. utódja — kedves feleségével együtt az iratmisszióban tevékenykedik. Isten segítségével lehetővé vált, hogy számos régi és új fordítású evangéliumi füzetek, könyvek újra kaphatók.

Évtizedekkel ezelőtt, szinte majdnem minden hívő, baptista családban a Szentírás után következett a Spurgeon "Harmatgyöngyök és Aransugarak" című áhítatos könyv, ez most újra beszerezhető.

Napokban kaptam kézhez, a most itt közölt kis árjegyzéket Kovács Árpád tv. től. Szeretettel buzdítom olvasóinkat rendeljenek minél előbb ezekből az ajánlott művekből.

KIADÓHIVATALUNKBAN KAPHATÓ KÖNYVEK:

(önköltségi árak német márkában)

Isobel Kuhn: Akik engem keresnek	DM 2.50
Ruth Paxson: Élő víznek folyamai	2.50
Walter Trobisch: Szerettem egy leányt	2.40
O. Hallesby: Az imádságról	2.50
G. Steinberger: Az út a bárány nyomdokában	2.00
Paul White: A buyufa alatt	2.50
Dr. Theodor Bovet: Felette nagy titok	2.80
Modersohn Ernő: Az ördög igézetében	2.50
Veielné Rappard Emmy: Anyánk	2.80
William MacDonald: Igazi tanítványság	1.00
Heinrich Müller: Jézus vére	1.00
Heinrich Müller: Már e földön boldog lehetsz	1.00
W. G. Henderson: Megérted-e amit olvasol?	1.00
W. G. Henderson: Isten nevei a Szentírásban	1.00
Erich Sauer: A Megfeszített diadala	3.00
Watchman Nee: A normális keresztyén élet	3.00
Watchman Nee: A szolgáló testvér	2.00
Watchman Nee: Hát ezzel mi lesz?	2.80
Watchman Nee: Olyanok leszünk, mint Ő	2.40
Watchman Nee: Az összetört edény, ülni-járni	2.60
C. H. Mackintosh: Elmélk. Mózes első könyvéről	3.60
C. H. Mackintosh: Elmélk. Mózes második könyvéről	3.60
G. R. Brinke: Elmélk. az apostolok cselekedeteiről	3.60
Dr. A. van Deurson: A Biblia világa képekben	3.00
Bunyan: A zarándok útja	3.50
Oswald Chambers: Krisztus mindenek felett	6.00

A feltüntetett összegek dollár értékben egyharmadára csökkennek. Sok minden múlik azon életünkben mit óhajtunk és mit akarunk. Kíváncsok az és szükséges, hogy a hívő nép táplálkozzon az igei szellemű irodalommal.

A rendeléseket szíveskedjenek az alábbi címre továbbítani:

Kun Gyula, 841 Williams Rd., Grand Island, N. Y. 14072

Új foglalkozást kezdett 84 éves korában

"Nyugalomba akartam vonulni, de nem ment" — mondta a 84 éves H. Douglas Butler, Farmingdale-i (N.Y.) polgár. A kijelentést abból az alkalmából tette, amikor a St. Thomas Episcopal templomban lelkészé avatták. "Gyermekkorom óta vonzó-dást, hivatást éreztem a lelkészi szolgálatra" — folytatta Butler lelkész — "de az élet másfelé irányított. A második világháború alatt tengeralattjáró elleni vadászhajókat építettem, azután egy levelező iskola képviselője lettem 65 éves koromig. 1955 óta a gyülekezetben diakónusi tisztséget töltöttem be, és tanultam. Örömmel gondolok arra, hogy nem túl gyakran egy-egy prédikációt mondhatok."

Az avatást végző püspök Jonathan G. Sherman így nyilatkozott: "Butler lelkész odaadása, munkakészsége, és hasznos közreműködése arra a reményre jogosít, hogy még sok évi szolgálatot várhat a gyülekezet tőle." (AP)

A fenti emberi és szívet érintő jelentés szerkesztői megjegyzést kíván. Egy 84 éves ember nem okvetlenül öreg. A "fiatalságnak" a testi adottság mellett van két fontos tényezője. Az egyik a *célkitűzés*, a másik a *tanulási vágy*. A célkitűzés élni akarást, a tanulási vágy és a *tényleges tanulás* "észturnát", az elme gyakorlatát jelenti. Ahogy a testgyakorlás szükséges a fizikai erő fenntartásához, aképpen az "észturna" megvédhet az öregkori elme gyengeségtől. Magyar baptisták közt aránylag sok kedves idősebb testvérünk él és működik. Ezek még sokáig szolgálhatnak misszióknak és az Úrnak, ha fiatalos energiával szent célt tűznek ki maguk elé és szent buzgalommal használják elmebeli képességüket: *tanulnak*. Misszióknak és az Úr ügyének nagy szüksége van rájuk.

Amit nem mondunk ki, azért nem kell mentegetőznünk.

Calvin Coolidge

Az élet túl rövid ahhoz, hogy kicsinyesek legyünk.

Disraeli

125 ÉVES A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA MISSZIÓ

Örömmel adjuk közre az európai baptista szövetség elnökének a magyar baptista testvérek emlékünnepeiről szóló kedves cikkét. Bárhol is vagyunk a nagy világon két értékes örökséget őrizünk: **baptista keresztyének és magyarok vagyunk**. Sem a tér mérete, sem az idő távlata nem veheti el tőlünk a testvéri együttérzésnek e melegségét és örömét. Az **Evangéliumi Hírnök** ma az Észak- és Dél-Amerikában, Európában, Ausztráliában és másutt élő magyar baptistákat képviseli. Lapunk testvéri szeretettel közli a világszerte szétszóródottan élő magyar baptisták szívélyes, meleg üdvözlését magyarországi testvéreinknek.

Dr. Andrew D. MacRae, az Európai Baptista Szövetség elnöke cikket írt magyarországi látogatásáról és a magyarországi baptista testvérek ünnepléséről, amelyen a magyar baptista misszió 125 éves fennállásáról emlékeztek. Az ünnepségeket 1971. november 9—11 közt tartották Budapesten, a "hivatalos meghívottak" jelenlétében. Az ünnepségen képviseltették magukat a nyugat- és kelet-németországi, cseh-szlovákiai, jugoszláviai, szovjetuniói és Dr. MacRae személyében a skóciai baptisták.

A magyarországi baptista misszió kezdete 1846. évre megy vissza, amikor *Rottmayer János* néhány társával hazaérkezett Németországból s megkezdte a missziózást. Az ünneplés történelmi visszatekintésében a magyar baptista missziót öt korszakra osztották.

1. A "magvetés" szaka, 1846—1880 között.

2. A *bizonyoságtétel* szaka, 1880—1905 között. Ezek nehéz évek voltak, amelyekben a baptisták sokat szenvedtek fizikailag és anyagiilag meggyőződésükért. Ennek a korszaknak a története nagy tanítást tartalmaz minden keresztyén gyülekezet részére: "Amikor egy egyház, vagy gyülekezet megszűnik hitvalló bizonyoságtévő gyülekezetnek lenni, akkor az már nem keresztyén gyülekezet többé". Ennek az időszaknak a végén jött Magyarországra *Meyer Henrik* bibliaárús, aki szervező munkásságával összefogta és fejlesztette a gyülekezeteket.

3. A *megpróbáltatás* időszaka, 1905—1919 között. Amíg Európában a nemzetek között viszonylagos béke uralkodott, a magyarországi baptisták közt meghasonlás történt. A meghasonlás nyelvi okokból, (német—magyar) kezdődött, majd hitvallomási és egyházpolitikai térre szélesedett. A Baptista Világszövetség fáradozott a két elválasztó vélemény kiegyenlítésén s ez az egyeztető munka csak 1920-ban járt sikerrel.

4. A *fejlődés* kora, 1920—1938 között. A fejlődésnek főképpen két mozgató ereje volt: a *szeminárium* és a *tehetséges vezetők*. 1918 után, amikor az ország területének kétharmadát lekapcsolták és amikor csak 7000 baptista maradt, a szám hamarosan újból felugrott és 1938-ban már duplájára emelkedett.

5. A *modern* korszak, 1938-tól. Ebben a korszakban a szociálista kormány a vallásfelekezetek közt levő rangot és megkülönböztetéseket, valamint egyes egyházak kiváltságait megszüntette. Ebben az új helyzetben a magyar vallásfelekezetek között barátságosabb viszony fejlődött ki. Ennek az új viszonynak a bizonyítéka volt az egyik református püspöknek az ünnepélyen elhangzott beszéde, amelyben kifejezte reményét, hogy a baptisták megbocsátanak a reformátusoktól és más egyházaktól elkövetett méltánytalanságokért.

Dr. MacRae igen meleg és elismerő hangon emlékezik meg a hivatalos megnyitó ünnepélyről, amelyen kb. 1500 főnyi tömeg jelent meg. A hallgatóság nagy része fiatalokból állt. Különösen kiemelte az összevont énekkar szereplését. Az énekkar MacRae szerint *hibátlanul, mély benyomást keltő hangzással, kiegyensúlyozottan, tiszta muzikálitással énekelt*; s hozzátette: kétlem, hogy az ún. nyugati országokban

bárhon is jobb muzsikát képesek produkálni. A budapesti baptista Központi Zenekar játékaról is nagy elismeréssel emlékezett meg.

A fő ünnepély záró beszédét Dr. MacRae tartotta s felkérésre a beszéd alapigéjéül a római levél I.r. 16. versét vette: "Mert nem szégyenlem a Krisztus Evangéliumát." A magyar kormány hivatalos ateista filozófiája ellenére is Isten működik Magyarországon. Az evangélium ma is Istennek hatalma.

Nem szóltam különleges baptista nehézségekről és bajokról. Ezekben mindenütt van részük a baptistáknak, írta Dr. MacRae, ez írásban testvéri üdvözlétemet fejezem ki a magyar földön élő baptisták felé és őszinte köszönetemet küldöm mindazoknak, akik szeretik az Úr Jézust és szavukkal, valamint életükkel bizonyosságot tesznek róla. (EBPS)

Hírek

Valley Forge, Pa. (EBPS) Az American Baptist Convention Külmiszió Társasága elővigyázatos körülátással kijelentette, hogy újból megkezdte a külföldi misszionáriusok kiküldését. A kiküldetés egy évig szünetelt misszió adományok csökkenése miatt. A misszió társaság az adományok elmaradása miatt kénytelen volt a külföldi misszionáriusok számát az elmúlt évben 300-ról 250-re csökkenteni. Chester J. Jump főtitkár megállapította, hogy az 1971-ben befolyt adományok 2.3 százalékkal emelkedtek az 1970-ben befolyt összegek felett. Amint Jump titkár megjegyezte, "ez az emelkedés nem tart lépést az inflációval, de legalább a számszerű összeg nem lefelé, hanem felfelé irányul."

Tanzania, Afrika. (EBPS) Egy római katolikus misszionárius tanácsolja, hogy az afrikai misszionáriusok alkalmazzák a "Mango-fa teológiát." Ami a mi nyelvünkön azt jelenti, hogy menjenek ki a misszionáriusok a mango-fa alá, üljenek le a néppel és hallgassanak. Ez a legjobb módja a néppel való érintkezésnek és dialógus (eszmeccsere) megkezdésének. Egyik misszionárius társ egyezett. "Vesziünk egy kis időt" — mondta — "a néppel való találkozásra. Vegyünk időt arra, hogy hallgassunk azokra, akiket tanítani kívánunk. Ne csak rajtuk, hanem velük dolgozzunk. A hallgatás nem a gondolat közlés előjátéka. A hallgatás gondolat közlés, kommunikáció."

Brüsszel, Belgium. (EBPS) A Belgiumi Bibliatársulat biblia-automata eladó készüléket állított fel a biblia-

társulat üzlete előtt. Az automata egy forgalmas utcasarkon, autóbusz és villamos megállónál, egy nagy vasútállomással szemben van. A kísérlet igen jól bevált. Havonta 100 újszövetséget vásárolnak az utomatából, 10 frank bedobása mellett. A legtöbb újszövetséget akkor vásárolják a gépből, amikor a bibliatársulat üzlete zárva van. A gép még idegenforgalmi attrakciónak is jó. Sok külföldi keresi a bibliaárusító gépet.

Houston, Texas. (BP) A houstoni első baptista gyülekezet az 1971. évben 1669 megtért egyént merített be. John Bisagno prédikátor közölte, hogy az 1669 számból 950 megtérés az ún. Spireno (Spiritual Revolution Now) mozgalom eredménye volt. A Spireno evangélizációs mozgalmat Richard Hogue evangélista vezette. A taglétszám emelkedése a gyülekezeti adakozás méretét is felemelte. Egy év alatt az adakozás összege 290.000 dollárról 656.000 dollárra ugrott. Ilyen méretű gyülekezeti taglétszám gyarapodásról sehol nem tudnak.

Valley Forge, Pa. (ABNS) Az American Baptist Convention abból a célból, hogy a kisebbségi csoportok bankjain segítsen, őt, főképpen néger tulajdonban álló bankba egyenként 20.000—20.000 dollárt helyezett el letétként.

Moszkva, Oroszország. (ABNS) Alexander Vasiliovich Karev az orosz baptisták egyik vezető egyénisége 77 éves korában elhunyt. Karev testvér az oroszországi evangéliumi keresztények (Baptisták) szövetségének a titkára volt. Ötven éven át szolgált a baptista misszióban.

HULLÁMSÍR

STUART CERGOLO

Shaker-tér, Cleveland, Ohio

Pál apostol nagy szeretettel írta az ő ifjú barátjának: "örvendj". Örüljön az ifjú, hisz az életgondja távol van. Addig, amíg oka van rá, ne gondoljon a búra, jövőre és az ismeretlen baj okozóira.

Már régen abbahagytam a fekete gyászír adást azokról, akik az örökhazába költöztek. Sohasem volt kedvenc írni való. Most pedig egyenesen rettenetes nekem erről szavakat mondatokba szednem.

Akik valaha a gyülekezetünkbe jártak ismerték ezt az igen kedves és zenében nagyon tehetséges ikerpárt a Cergol gyerekeket, másképpen nevezve őket "Papp-néni unokáit". Hiszen amikor énekel és zenével dicsérték az Urat, akkor méltán kérdezték, hova viszi az a két harmónika ezeket az apró gyerekeket?

Talán tízéveket is lépett velünk az idő, a gyerekekből felnőttek lettek. A lányból asszony és a fiú éppen most végezte el az egyetemet. Egyik este, barátaikkal arra a végzetes útra léptek, hogy hatodmagukkal csónakázni menjenek az Erie tóra. Stuart Cergol és egyikő barátja ott merültek el a hullámsírban. Holttestük csak napokkal később került a felszínre. A többiek megmenekültek.

Sem nekem, és senki másnak vigaszt az nem nyújtott, hogy Stuart temetésén rengeteg autó volt és az sem, hogy ravatalánál tartott gyászbeszédnél egy szem sem volt szárazon. Ő elment. Ez a végtelen kedves és barátságos fiú, aki úgy szeretete nagyanyját, szüleit és szinte kivétel nélkül az összes gyülekezeti tagot, hogy a mai korban egyedülinek nevezhető. El nem mulasztotta volna odajönni hozzám, kezefogni és hógyletem felől érdeklődni. A kisfiúcskából férfivá lett tehetséges zenész így hívta el az Ur, mert bizonyára nagyon szerethette, mint mi. Ha a veszteséget nézem, kérdezhetném ki vesztett többet? Az édesapa, aki, hogy a gyerekek neveltetését fedezni tud-

ja, két műszakot dolgozott?. Az édesanya, aki féltőn-szerette s egyúttal boldog volt látni és hallani az ő zeneművész fiát? A gyülekezet és a társadalom érzi azt az űrt, amit hagyott maga után, mert aligha akad valaki, aki helyét úgy tölthetné be, mint ez a finom és kedves gondolkodású fiatalember!

November 14-én egész napos emlékstentiszteletet tartott a gyülekezet Stuart gyászára. Kétszeres okból. Egyik, amint vázoltam, a másik a család kívánságára virág helyett úgy kérték, adják egy új orgona-alapra a pénzt. Így lett. E napon vette ünnepélyes keretek között a Shaker-téri gyülekezet át az orgonát *Stuart Cergol emlékére!* A templom tele lett Stuart barátaival és tisztelőivel. Olyan emlék hangversenyszerű, klaszszikus zene, kitűnő művészekkel, amilyen itt még sohasem volt.

Bátyja, Jerry Cergol után —, aki ma szintén orgonaművész — ő lett az orgonistánk. S most helyette csak az általa nyert orgona szolgáltatja az Urat dicsérő zenét. Végtelenül szomorú siker ez, mert Stuart nincs, akit nagyon szerettünk és nem bántuk volna, ha az ő ujjai mozgatták volna a billentyűket a mi végső alkalmunkra.

Végül magam és az egész gyászoló sokaság nevében azokéval együtt, akik gyászünnepekre hozánk eljöttek, a szülőknek nyújtjuk át szívünk mélyéből velük való érzésünket. Érezzék azt, hogy osztozunk fájdalmukban és Stuart emlékét kegyelettel megőrizzük, míg Isten életünknek kedvez. Illés sorsot rendelt az Úr Stuaártnak és hisszük azt, hogy odaát abban a hatalmas karban helyezte el az Úr, aki szüntelenül Őt dicséri és láthatja orcáját örökkön-örökké!

Némethy László

JENEY ISTVÁNNÉ
sz. Neidert Juliska
1885—1971.

1971. július 11-én ment az Örökotthonba fentnevezett testvérnőnk. Eltávozott testvérnőnk Magyarországon, Nagydorogon (Tolna m.) született 1885. március 31-én. Férjével együtt 1914-ben jött ki Amerikába.

Mindketten Philadelphiába költöztek és ott ismerték meg az Urat a helybeli magyar baptista gyülekezetben. Kovács Miklós lelkipásztor testvér merítette alá őket.

1960. október hava óta egyik gyermekénél Bettynél (Mrs. Robert Wilson) laktak. Előbb 16 évig Norristownban tartózkodtak. Rövid betegség után távozott el a földi életből.

Gyászolják hátra maradt férje, Jeney István; nővére, Mary Peters és gyermekei valamint házastársaik, Mrs. Ethel Walton, Stephen Jeney és neje; Margit, Mrs. Charles Metzger; Júlia, Mrs. Warren Lightcap; Betty, Mrs. Robert Wilson; Esther, Mrs. Edward Choleston, valamint 9 unoka és 10 dédunoka.

“Az én részem kies helyre esett, nyilván szép örökség jutott nekem.” (Zsoltár 16:6.)

Óhajom

Forrás szeretnék lenni! Hátamon nem hordoznék én megrakott hajókat, nem törnék át soha a gátakon, s nem irigyelnék hömpölygő folyókat.

Én nem teremnék drágagyöngyöket, hullámtaréjjal nem rémítenék senkit, nem kötnék össze kontinenseket... Forrás maradnék. Azt csobognám:

Szebb itt,

sudár fenyőknek tükröt tartani, a zordon sziklák hátán nyargalászni. Szebb itt, őzek sóhaját hallani, s örökké vígan, ugrándozva járnai.

Jobb itt, mert gyakran fáradt vándorok járnak az erdőt tikkadtan, pihegve; és jönnek szomjas kecskepásztorok és mosolyognak: itt a forrás, erre...

Ezt szeretném én, ha így kellenék az embereknek, élet-vándoroknak, ha friss vízből mindig tellenék, s járnának újra a megfáradottak.

Új élet, mosoly, tükröz... Jézusom, hogy az lehessenek, csak te légy a Szikla, kiből eredhetnek! Akkor tudom. Életem mindig friss marad és tiszta.

És légy te, én Uram, a medrem is, akiben éltem végigcsörgedezhet! Forrás szeretnék lenni! Ó, segíts, hogy örök Tóra is benned leljek!

Gerzsényi Sándor

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1972. január 30. Hűséges sáfárkodás. Lukács 16:10—15; 20:45—21:4.

Aranymondatt: Luk. 16:13.

Hétfő, jan. 24. A gazdagság veszélyei. Luk. 18:18—27.

Kedd, jan. 25. Példázat a girakról. Luk. 19:11—26.

Szerda, jan. 26. A bolond gazdag. Luk. 12:13—21.

Csüt., jan. 27. “Ne aggódalmaskodjatok.” Luk. 12:22—34.

Péntek, jan. 28. A gazdag és Lázár. Luk. 16:19—31.

Szombat, jan. 29. Hűség a szolgálatban. Kor. I. 4:1—7.

Vas., jan. 30. Nagylelkű keresztyének. Kor. II. 8:1—9.

Vasárnapi iskolai lecke. 1972. február 6. Jézus bánkodik Jeruzsálem felett. Lukács 19:37—48.

Aranymondatt: Luk. 13:34.

Hétfő, jan. 31. Bánkódás Jeruzsálem felett. Luk. 13:31—35.

Kedd, feb. 1. Az üdvkereső Zákeus. Luk. 19:1—10.

Szerda, feb. 2. Előkészület a bevonulásra. Luk. 19:28—36.

Csüt., feb. 3. A megátalkodott város. Máté 11:20—24.

Péntek, feb. 4. A bűnös város. Zsolt. 55:4—11.

Szombat, feb. 5. A helyreállított város. Zakariás 8:1—8.

Vas., feb. 6. Ima a városért. Zsolt. 122.

EVANGÉLIUMI KARÉNEKES KÖNYVEKET

régi kiadást, keresünk. A könyv árát és a postaköltséget megtérítjük.

Bethánia

Magyar Baptista Gyülekezet

Ede Forras
2920 East 128th St.
Cleveland, Ohio 44120.

VIDÁM ELME JÓ ORVOSSÁG

Két ifjú ábrándozik:

“Szeretnék havi tízezret keresni, mint az apám.”

“Apád havi tízezret keres?”

“Nem —, ő is csak szeretne.”